

باورها متغییر و افکار مبدل شده است!

(ترجمه)

از انس رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ» (رواه البخاری)

ترجمه: هر مسلمانی که درختی عرس نماید یا بذری (دانه‌ای)، بیفشاند (در زمین کشت نماید) و انسان، پرنده و یا حیوانی، از آن بخورد، برایش صدقه محسوب می‌گردد.

توضیح حدیث

زمانی که یک مسلمان عمل خوبی را جهت رضایت الله سبحانه و تعالی انجام می‌دهد، قلبش از شوق و سرعت در آن کار موج می‌زند تا این که ثمره آن عمل را در آخرت به دست آورده و سبب آرامشش قرار گیرد. این حدیث به همین مطلب اشاره نموده است. هم‌چنان مؤمن اهمیت زندگی را زمانی درک می‌نماید که دست دهنده داشته باشد، نه تمام گیرنده و ذریعه اعطاء و کمک دوام‌دار است که رضامندی الله و راحتی بیشتر به وجود آمده و سبب دریافت اجر و پاداش می‌شود؛ اما بر عکس اعطاء نکردن به خاطر الله و بخل ورزیدن سبب پریشانی برای نفس‌ها می‌شود.

ای مسلمانان! امروز باورها تغییر نموده و افکار مبدل گردیده‌اند؛ انسان به سوی اشیای ناچیز و غرایز خود که حدی را نمی‌شناسد میلان دارد؛ میلان به سوی جاهلیتی دارد که در تضاد با منافع، مصالح و سرمایه‌های او قرار دارد. امروزه انسان علاقه‌مند جاهلیت ابولهب و ابوجهل گردیده و نیز میلان به سوی انبوهی مردم داشته تا این که علو عقلانی خود را ثابت سازد، و هم‌چنان صدای غریزه خود را بالای دید و درک درست حاکم گرداند. هم‌چنان حالتی را مردم به‌خود گرفته‌اند که گویا احساس می‌شود نیکی‌ها و بدی‌ها را شامل میزان سنجش اعمال خود نمی‌دانند و نیز برای صدقه دادن ارج و اهمیتی نمی‌دهند، این چنین است حالتی اکثر مردم؛ مگر کسی را که الله بالایش رحم نماید چنین حالتی ندارد.

پس ای خلیفه‌ای مسلمین! تو کجایی که عدل و مفاهیم واقعی اسلامی را دوباره از نو بازگردانی؟ ای عمر بن عبدالعزیز! تو کجایی که امر نمایی و برای‌شان بگویی دانه‌ها را بالای کوه‌ها بپاشید تا گفته نشود که پرنده‌ها در شهرهای مسلمانان گرسنه ماندند....